

דברי חיזוק ומוסר מלוקטים משיעוריו של מורנו ורבנו בניהו שמואלי שליט"א לפרשת פקודי

רבי יואל סירקיש בעל ה'בית חדש' (הב"ח) היה גאון גדול. וכתוב בספר 'מגלה עמוקות', כשיצאה נשמתו של הב"ח, יצא כרוז מן השמיים שיצאו כנגדו פמליא של מעלה והצדיקים, ויצא כרוז בשמיים שאמר שאין לו גיהנם כי מעולם לא חטא הב"ח. כשאמרו לו שייכנס לגן עדן, הב"ח לא רצה להיכנס לגן עדן ואמר שיש מעט צדיקים גדולים בגיהנם, 'זוה לא יפה שאני אכנס לגן עדן והם עדיין בגיהנם. תכניסו אותי גם לגיהנם ואני אוציא אתי את הצדיקים האלה'. אמרו לו 'אי אפשר', והיו מכריזים בשמיים אם יש מי שידוע אם יש לו איזה חטא אחד לב"ח. בא איזה מלאך אחד ואמר שהוא היה לובש איזה בגד עם צבע אדום, ויום אחד הוא עבר איפה שהיו שור וחמור ביחד עומדים ברחוב, וכשהם ראו את הב"ח הם פחדו והתחילו ללכת. אמר המלאך הזה 'אתה גרמת שהפלאיים האלה ילכו ולכן צריך לך שעה וחצי גיהנם, אבל נצנן לך אותו.. ובאמת ציננו לו, ועבר בתוכו והעלה משם נשמות יחד איתו לגן עדן.

רבי רבי שלמה הכהן היה אומר שהוא שמע מרבי דוד מלעלוב, כשהב"ח נפטר, כיבדו אותו בבית דין של מעלה שיאמר איזו דרשה על ה'חדש' (התבואה החדשה). הוא אמר להם שהוא לא מוכן להגיד שום דבר אלא אם כן יצננו את הגיהנם למשך 40 יום כדי שהרשעים לא יסבלו הרבה. ואכן שמעו לו ואמרו לו 'רק תדרוש, ונעשה זאת'.

היה איזה אברך אחד גאון בזמנו של הב"ח, שביקש שיעבור הב"ח על הספר שחיבר. ובמשך עשרים שנה לא החזיר לו הב"ח את הספר. לבסוף אחרי שהפציר האברך הזה בב"ח, אמר לו 'אני אגיד לך את האמת. יש לי סוד כמוס- אתה באת לעולם רק בשביל הספר הזה. וברגע שאני אחזיר לך את זה ואתה תדפיס את זה, אתה הולך מהעולם'. אמר לו שהוא מוכן ללכת, ורק שידפיסו את הספר שלו. וכך היה. יוצא אם כן שהספר הזה היה חביב על המחבר יותר מנפשו.

מספרים על רבי שלמה זלמן אויברך זצ"ל שהיה בעל מידות שאין כמותו. כשהיה ילד והגיעה המכונות הראשונה לירושלים ועד אז כולם היו נוסעים בעגלות, כל התלמודי תורה יצאו לראות את המכונות הראשונה בעיר, אך הוא לא יצא ואמר 'זה לא מעניין..!'

חנה סופר - היה אומר ה'חתם סופר' שהרבה פעמים שלאדם באה איזו בעיה, אבל אחרי שנים הוא רואה שזה היה דבר טוב, ובמשך שנים זה נבנה ויצא מזה טוב. וזה פירוש 'וראית את אחורי', כלומר עכשיו אתה לא רואה שזה טוב, אבל לעתיד רואים שזה היה דבר טוב ויצא מזה ישועה. צריך להאמין בזה באמונה שלימה. מספרים שפעם אברך ירושלמי נקלע לחובות והיה צריך להסתובב בין נדיבי העם בחוץ לארץ כדי להביא כסף. פעם אחת נכנס לביתו של איזה גביר ורצה תרומה. התחיל לצעוק עליו הגביר הזה, ואחרי שצעק וצעק, נתן לו 1000 דולר. עמד האברך לצאת, ואמר לו הגביר 'תגיד לי, אני צעקתי עליך ואתה שתקת וקיבלת את הכל בצורה יפה, ועכשיו אתה לוקח הכסף והולך?', אמר לו 'תראה, אני אסביר לך מה קורה, יש לנו 'דרייבר' (נהג) שהוא לוקח אותנו לכל מני נדיבים, והוא אמר לי 'פה אתה בא, וקודם כל הגביר צועק וצועק, ואחר כך תקבל כסף. אז אני מחכה שתצעק ותצעק ואחר כך...'. זה מוסר שאדם ידע שהכל זה מהשמיים. נכון שעכשיו יש צער ויש צעקות ויש בעיות. אבל תדע לך שעוד מעט יבוא דבר טוב. זה חלק מתהליך, והכל לטובה. הידיעה הזאת מחזקת את הלב האדם ונותנת לו תקווה.

אומרים על ה'חתם סופר' כשהוא היה ב'פרשבורג', הארוחות שלו ניתנו לו על ידי איזה עשיר אחד מתושבי העיר. ובאותו זמן אצל העשיר הזה שהוא היה אצלו בבית, התאכסנו חיילים צרפתים. ובין החיילים היה אחד שהתקרב מאוד לרבי משה סופר שהיה אז בחור קטן. ביקש שילמד אותו דברים נחוצים וכו', ותמורת זאת שהוא ילמד אותו תורה, הוא ינקה לו את הבגדים וישרת אותו. הבחור הזה רבי משה סופר לא יכל לסרב והסכים. אחרי למעלה מ-30 שנה מהמעשה הזה, ה'חתם סופר' היה ב'פרשבורג' והעלילו עליו שהוא מרגל ולקחו אותו למשפט. הכניסו אותו לחדר והוא רואה שמדבר איתו ראש השופטים ואומר לו 'תשמע, אתה זוכר שהיינו ביחד אצל הגביר?', ואתה לימדת אותי והדרכת אותי ואני הייתי המשרת שלך?' אמר לו 'אל תדאג, אני מוציא אותך מפה זכאי! אני אחראי שאתה תצא בסדר, וזה עלילות שווא שהעלילו עליך'. אדם לא יכול לדעת איך העניינים יתפתחו.

כשהרב שך היה צעיר, הביאו לו ילד יתום מאבא כדי שישוחח איתו ויחזק אותו. אמר לו הרב שך 'במה אני יכול לנחם אותך?', זה לא דבר פשוט שאתה יתום, אבל תדע לך.. שגם הוא הרב שך התייתם כשהיה בגיל צעיר. 'אבל אני אגיד לך סיפור שיכול לחזק אותך. כשהייתי בישיבה, הבחורים הטובים והמצוינים שהגיעו לגיל הנישואין, היו מקבלים מהמחות 'סידור מלא'- נתן להם בית ונתן להם הכל, צורכי דירה והוצאות חתונה. וכל אחד שחזר מהאירוסין, היו שואלים אותו החברים 'ו', מה אתה קיבלת??', כל אחד היה חוזר עם מטען, כי כולם היו מתמידים גדולים ותלמידים טובים. כשהרב שך חזר, שאלו 'מה קיבלת?', אמר 'שום דבר..', לא קיבל דירה ולא קיבל כלום. התחילו להגיד לו 'תשמע, תעזוב אותם. אתה לפי הגדולה שלך בתורה, אתה יותר טוב מכולנו. ייתנו לך יהלומים וגם בית והכל'. אמר להם 'זה לא לפי ההלכה לעזוב כך שידוך, והכל מהשמיים', והוא המשיך בשידוך. אבל מה, לא היה לו בית. בינתיים התחילו 'איתותים' של מלחמה. הוא, אין לו בעיה כי אין לו בית ואין לו רכוש, ומיד עזב את הכל, והוא ואשתו באו לארץ ישראל. אבל כל החברים שלו, גדולי עולם, היה קשה להם לעזוב את הבית שקיבלו ונשארו שם וחשבו שיינצלו. אך אף אחד מהם לא נשאר, רק הרב שך. המשיך ואמר לבחור 'לכן זה הכל מעילת העילות וסיבת הסיבות, והכל זה לטובת האדם, וכל מה שקורה הכל לטובת האדם, והאדם לא יכול לדעת שום דבר'. לכן צריך תמיד לקחת את הכל ב'נחת'.

אבא אבא - אדם לא צריך להתרברב. הצניעות זו הזכות הכי גדולה. כמו שהיו כל הגדולים, להיות צנוע ולא להתבלט ולא להתפרסם. איך הגמרא אומרת על רחל ביתו של כלבא שבוע, בזמן שרבי עקיבא היה רועה צאן, היא ראתה את המידות שלו ואת הצניעות שלו

ואמרה 'אני רוצה להתחתן איתו'. אמרה 'אני רוצה להתחתן איתך אבל במטרה שאתה תלך ללמוד תורה. אני בטוחה שתצא אדם גדול'. ידעה שבגלל הצניעות והמידות הטובות יצא ממנו אדם גדול. וככה הובילה אותו. יש דבר כזה בעולם כמו רבי עקיבא, תראו מה היא זכתה. אומר ה'פלא יועץ'- מי שהרחיב השם גבולו, יהיה צנוע ולא יתראה באושרו, תכשיטים, אישה וכו'. לא צריך את זה כי זה מראית עין כלפי אנשים. בשבת ובחג לפעמים שהאישה תלבש תכשיטים בבית. אבל ללכת ברחובות מול כולם וגם הוא הולך ברחוב בלבוש בולט.. אלא ילך 'נורמאלי'. גם לא ילך עם בלויי סחבות. אלא ילך כמו הסביבה עם חליפה טובה ונורמלית ובגדים נורמליים.

פסוקים/פרש' - השבת מלבד פרשת השבוע 'פקודי' יש לנו גם כן את פרשת 'החודש'. זו הפרשה האחרונה מארבע פרשיות- 'שקלים', 'זכור', 'פרה' 'החודש'. זכינו לפרשת 'פרה' בעזרת האל ובישועתו ולטהרה מבית ומחוץ על ידי שאנחנו קראנו פרשת 'פרה' ונעשה לנו אותה הטהרה שחפפה את עם ישראל בזמן המקדש וטיהרה אותם מטומאתם, להכין את עצמם לקורבן פסח ולהכין עצמם להיכנס למשכן. ועכשיו באה הקדושה הגדולה בחודש 'ניסן' שהיא ב'חוכמה'. פרשת החודש היא ב'חכמה'. כי פרשת 'פרה' היא ב'בינה'- ה'אימא העליונה'. 'תבוא האם ותקנח את צואת בנה' כתוצאה מ'חטא העגל'.

אומר ה'זוהר הקדוש'- אמר רבי יצחק, לא אצטיריכת אורייתא למכתב אלא מ'החודש הזה לכם ראש חודשים'. כלומר, התורה הייתה צריכה להתחיל מהמצווה הראשונה שנצטוו עם ישראל שזה 'קידוש החודש', הרי כל התורה זה בשביל תרי"ג המצוות והייתה צריכה להתחיל מ'החודש הזה לכם ראש חודשים'. ואומר ה'זוהר'- התחדשות הלבנה הייתה ביציאת מצרים. על ידי חטא אדם הראשון נפגמה נשמתו ונפגמו כל הנשמות. וזמן התיקון היה בדור המבול, דור הפלגה, סדום, וסימנם- 'אמסה', 'אנוש', 'מבול', 'סדום', 'הפלגה'. ובתוך מצרים התחיל להיראות בחינת ה'זהב' שבהם. ואז ביציאת מצרים נתקנו כל הנשמות והיו ראיות כבר לקבל את התורה. לכן לכאורה התורה הייתה צריכה להתחיל ממצוות 'קידוש החודש', כי הכל נקשר ב'מלכות' ובשכינה. ואומר ה'זוהר'- למה לא אמר החודש 'הזאת?', כי אם מדובר ב'שכינה' צריך לומר 'הזאת'. אלא אמר ה'זוהר הקדוש', שהכל מתקשר בסוד ה'יחוד'- כשיש את הזכר, לא מונים את ההקבה. ולכן זה 'קודשא בריך הוא ושכינתיה', ולכן כתוב 'החודש הזה'.

ראינו איך שמשא ואהרון ראו את הלבנה ביום. המדרש מביא ארבעה דברים שנתקשה בהם משה רבנו להבין אותם- 'מנורה', 'שקלים', 'שרצים' ו'קידוש החודש', וסימנם- **'משה'- מנורה שקלים שרצים החודש**. ואת אלה הראה אותם הקדוש ברוך הוא למשה דבר דבור על אופנו. ואיך הראה לו הקדוש ברוך הוא את 'קידוש החודש', כתוב שלקח את משה רבנו כשהיה במצרים- 'ויאמר השם אל משה ואהרון בארץ מצרים', בא הקדוש ברוך הוא, כך כתוב במדרש, והתעטף בטלית, ולקח את משה מכאן ואת אהרון כדי ללמד. וצריך תמיד שיהיו בית דין של שלושה לקדש את החודש, ולכן קרא לאהרון כדי שיהיה דין. הקדוש ברוך הוא דיבר עם משה ואהרון רק ביום. אז איך הראה להם את הלבנה ביום? אלא אומרים רבותינו שזה היה בעת ערב ובדיקו במצרים זה היה עדיין יום, ובארץ ישראל זה היה כבר חשיכה, אז הקדוש ברוך הוא הראה להם את הלבנה כשהיא בארץ ישראל. פתח להם את העיניים והראה להם כמו עם משקפת. הקדוש ברוך הוא קרא למיכאל וגבריאל ועשה אותם שלוחי החודש, ושאל אותם- 'כיצד ראיתם את הלבנה? לפני החמה או אחרי החמה?', לצפונה או לדרומה?, כמה הייתה גבוהה? לאיפה הייתה פונה?', והיה אומר למשה ואהרון 'כסדר הזה תהיו מקדשין את החודש. כזה ראה וקדש'. קידוש החודש זה יסוד לכל חגי ישראל. איך יודעים מתי 'פסח', 'שבועות', 'סוכות?', הכל תלוי בקידוש הלבנה. בלי הלבנה אין 'ראש חודש'. ואם אין, אז לא נדע מתי 'פסח' מתי 'שבועות'. לכן, חודש 'ניסן' זה ראש לכל חודשי השנה. כתוב 'החודש הזה לכם', שזה אותיות **'מלך'**, כי זה 'ראש' לכל החודשים, והראש זה האבר המרכזי של הגוף, הוא המנהיג, ויש בו את ה'מוחין'- 'חוכמה' 'בינה' 'דעת'. חודש 'ניסן' הוא הראש והמנהיג לכל חודשי השנה, ולכן יש בו סודות גדולים.

ה'חזקה מלובלין' היה אומר כל יום א' בחודש 'ניסן' את מה שיקרה כל חודש 'ניסן', ביום ב' בחודש 'ניסן' אומר מה יקרה בחודש 'אייר', ב-ג' לניסן, אומר מה יקרה בחודש סיון, וכן הלאה. לכן זה 'אבא' של כל החודשים.

חודש 'ניסן' זה החודש שבו נברא העולם. אמנם אנחנו יודעים שב'תשרי' נברא העולם. אך מה שנברא העולם ב'תשרי', זה 'חיצוניות' העולם. אבל ה'פנימיות' וה'נשמה' של כל העולם זה בחודש 'ניסן'. והכל מתחיל מ'יציאת מצרים' והכל סובב על עניין ה'שכינה', ה'תורה', ועם ישראל. וזה מציין את לידת עם ישראל מחדש. והכל מתחיל להתקשר ב'קודשא בריך הוא'. לולא התורה אין חיות לעם ישראל. והתורה מתחילה במצוות 'קידוש החודש', והמצווה הראשונה זה נקודה ה'ראשית'.

פסוקים/פרש' - מזלו 'טלה' ורואים שהכל פורח וגדל בצורה יפה, ואיזה מזג אוויר טוב. והוא ראשון ואב לכל המזלות. ולכן קוראים לו חודש **האביב**- אב י"ב. אב לכול י"ב חודשי השנה. המצרים ראו שהחודש הזה זה החודש הראשון והוא אבא לכל החודשים ויש לו מזל יפה, 'טלה' והכל פורח, ולכן לקחו את ה'טלה' לעבודה זרה שלהם. ומה עשה הקדוש ברוך הוא?, עשה בו שפטים, ואמר לבני ישראל 'ויקחו להם איש שה לבית אבות' וישחטו אותו. אמר הקדוש ברוך הוא לישראל- דווקא החודש הזה שהם לקחו להם לסימן, בני ישראל יוצאים 'ביד רמה', בלי פחד ולעיני כל העמים. 'תיקחו את הטלה ותשחטו אותו. החודש הזה שלכם!', הם חושבים שזה שלהם. אך לא. הם יכולים לעבוד את המזל 'טלה' כמה שהם רוצים אך זה לא יעזור להם, כי החודש הזה של עם ישראל, והכל פורח ויש בו מזל טוב, 'החודש הזה לכם ולכבודכם, לכבוד גאולתכם'. ודווקא בזה הוציא אותנו הקדוש ברוך.

החודש הזה הוא מלא 'ניסים'. למה הוא נקרא 'ניסן?', הגמרא אומרת ב'בבא מציעא' על הפסוק 'כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וחדלת מעזוב לו, עזוב תעזוב עמו'. מה זה 'רובץ?', הכוונה 'פעם אחת'. אם אדם רואה חמור מסכן פתאום קרס עם כל המשא עליו, תעזור לו ותעזור לבעלים. אבל אם אתה רואה בפעם השנייה שבאת ל'שוק' וראה אותך החמור ועוד הפעם רבץ. אמרת לעצמך- 'אולי היום גם היה קשה לו' ועזרת לו שוב. מחר, עוד הפעם ראה את הפנים שלך ורואה בן אדם טוב ואומר לעצמו 'מה, אני עכשיו אסבול את כל המשא הזה?', ורובץ שוב.. לכזה חמור לא חייבים לעזור לו ואין מצווה בכך, כי דווקא 'רובץ' פעם אחת, אבל 'רובץ' שהוא רגיל לרובץ, אין מצווה לעזור לו. כמו שאנחנו אומרים 'כי אתה סולחן לישראל'- למה לא כתוב 'סולחן?', אלא- עוד הפעם עשה תשובה ועוד הפעם סולח להם. אותו דבר החודש הזה חודש 'ניסן'- לא חודש 'נס', אלא 'ניסן'- מלומד בניסים, וזה טבעו של החודש- ניסים גדולים- הוציאנו ממצרים, קרע לנו את הים, ואיזה אותות ומופתים. 'בליל הסדר' היו ניסים עוד לפני זמן 'יציאת מצרים'- בחודש הזה ניצח אברהם את המלכים, ואמר יצחק לעשו 'צא השדה וצודה לי ציד' ואני אברך אותך'. והלילה הזה היה 'ליל הסדר', כי בלילה הזה נפתחים בו כל 'טללי ברכה' וזה הלילה המשומר מששת ימי בראשית לעשות בו ניסים ונפלאות. בלילה הזה בֵּרַךְ יצחק אבינו את יעקב, וגם היה נס של מרדכי ואסתר שהתחיל בליל הסדר, וגם קין והבל הקריבו את הקורבן ב'ליל הסדר'. אז אנחנו מצפים שבעזרת השם גם השנה הקדוש ברוך הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות, כי כתוב 'בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל'.

חודש ניסן, הצירוף שלו זה 'הויה' לפי הסדר- 'ישמחו השמיים ותגל הארץ'- 'ישמחו השמיים', זה בעולמות העליונים. 'ותגל הארץ' זה בעולמות התחתונים שהכל פורח למעלה ולמטה. זה גאולה כללית וגאולה פרטית לכל עם ישראל.

פסוקים/פרש' - כל הרצון הגדול של הקדוש ברוך הוא זה ביאת המשיח. וכולנו רוצים את זה, רק לא מבינים מה זה. אם היינו

שיאמרו לו שהוא גנב, מכר את החנות וחיפש מקום אחר וברח למקום אחר ושם הוא הלך לעבוד. הרב חיפש אותו ומצא אותו והתחיל לבכות. אמר לו 'אני ראיתי שהרב עצוב ורציתי לשמח אותך.. הכל בסדר'. אמר לו הרב 'אני מברך אותך שמהיום והלאה כל הדורות שלך של רוטשילד יהיו עשירים גדולים.. ועד היום כולם מיליונרים.

יש איזה יהודי, מחנך גדול של תלמידים והוא מספר מעשה, שפעם אחת פגש איזה רב'ה שכולם אוהבים אותו. המחנך שאל אותו 'איך למדת להיות כזה רב'ה טוב שכולם נוהרים אחריו וכולם אוהבים אותך?', אמר לו 'אני תלמיד שלך, למדתי אצלך וממך למדתי להיות רב'ה טוב. היית מחנך אותנו לאהבת תורה. אני אספר לך סיפור שהיה איתך ותבין כמה אתה רב'ה מלאך. יום אחד הגיע לכיתה ילד עם שעון שקנו לו לבר מצווה, ואני הייתי עני מרוד ומאוד חמדתי את השעון. ואתה התחלת לתת לנו מוסר על חומרת האיסור, מה זה השעון שם לב שהשעון נגנב, ובא אליך. אמר לך 'רב'ה, גנבו לי את השעון. ואתה התחלת לתת לנו מוסר על חומרת האיסור, מה זה איסור גניבה, ומי שגוזל תפילותיו לא מתקבלות, ומה שמגיע לבן אדם בין כה הוא יקבל, ואם מגיע לך זה לא ילך ממך. וביקשת שמי שגנב יחזיר, אבל אף אחד לא הוציא והחזיר. כשראית שהגנב לא מחזיר, החלטת לבדוק בילקוטים ולא מצאת. אז אמרת 'תסלחו לי, אני חייב לחפש גם בכיסים'. השעון היה אצלי בכיס ופחדתי פחד נורא, מה אעשה?, בטח יִסְקְלו אותי ואני אהיה עם הארץ. לאיפה אני אלך?, מסכנים ההורים שלי. התחלתי לבכות לעצמי בתוך הבטן, ולא יודע מה לעשות. הרב'ה העמיד את כולם על הקיר ואמר לכולם לסגור את העיניים וחיפש להם בכיסים. הגעת לכיס שלי ומצאת את השעון ולקחת אותו, אבל המשכת לחפש גם בכיסים האחרים ולא עצרת ולא גילית לאף אחד שזה היה אצלי. זה רב'ה!! כשראית את הרב'ה כך, החלטתי שאני לעולם לא גונב יותר ולמדתי ממך להיות רב'ה טוב'. אמר לו 'אני אגיד לך את האמת, בעת החיפוש בכיסים, גם אני סגרתי את העיניים.. אני גם לא יודע מי זה.. עכשיו אתה אומר לי.. לא ראיתי אף אחד.. תראו מה זה 'והייתם נקיים מהשם ומישראל'.

פתח תכלית יציאת מצרים ותכלית בריאת העולם זה בשביל התורה הקדושה. דורשים רבותינו שאמר לו הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו 'ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדום ועינו אותם 400 שנה, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול'. מה זה 'רכוש' הגדול? זה לא כסף וזהב, אלא הרכוש הגדול זה 'התורה', זה הרכוש האמיתי. ולכן כל עיקר יציאת מצרים היא שנקבל את התורה על הר סיני. מ'פורים' יוצאים כל יום ממכה שערי טומאה, עד שבפסח שורפים את החמץ ואת כל הטומאה, ואז כל יום נכנסים לשער אחד של קדושה משך 50 יום, עד שבחג ה'שבועות' יום החמישים קיבלנו את התורה. יוצא שהעיקר זה ה'פסח' שבו 'דילג' הקדוש ברוך הוא והוציא אותנו ממצרים, 'פסח' השם על הפתח. מה זה 'פסח'?, 'חמץ'. לפי פשט אומרים ש'פסח' זה 'דילג'. אך התרגום מתרגם- 'פסח' השם על הפתח- חמל השם על אותו פתח, ואהב אותנו ובחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו תורת אמת.

איך אמר הקדוש ברוך 'יום השישי ויכולו- כולם תלויים ועומדים על יום השישי, זה שישי ב'סיון' שהוא יום המוכן לקבלת התורה. קבלת התורה היא מעמידה את העולם, ובלי תורה אין עולם. ולכן, בלי מצוות לא מתקיים העולם. ולכן המצווה הראשונה שנצטוונו זה- 'החודש הזה לכם ראש חודשים'. מה רוצה לומר הקדוש ברוך הוא בכך?- מציאת מצרים עד 'ימות המשיח' אנחנו עוברים תהליך ארוך כמו מהלך ה'לבנה', כדי להוליד את הדמות מחדש. ויש מציאות של אור וחושך. החושך, הוא חושך מוחלט, אבל פתאום כשמסתובבים רואים 'אור'. 'אני השם השוכן איתם בתוך טומאתם'. אפילו שיש חושך ואפילו שהגרעין נרקב באדמה, אבל יצמח ממנו עכשיו עץ חדש. ביציאת מצרים קיבלנו את ה'לבנה'. בימות המשיח נקבל המתנה הכי גדולה בעולם 'והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים'. עכשיו זה רק 'אירוסין', ובימות המשיח יהיה ה'חתונה' האמיתית עם הקדוש ברוך הוא. אם זה מה שקיבלנו ב'אירוסין', מה יהיה בחתונה?. רק שנלך באמת בדרך השם. ומכיוון שקיבלנו את התורה, זה כמו גר שנתגיר ונהיינו חדשים כקטן שנולד דמי. לכן 'החודש הזה', זה התחדשות שקיבלתם עכשיו ביציאת מצרים. 'לכם', זה שלכם. זה חודש של בריאת העולם. החודש הזה הוא רק שלכם. ולכן זה ביד עם ישראל. ועכשיו נגאלים מהגלות הראשונה 'גלות מצרים' ומתחדשים, ואחר כך 'גלות בבל' שהתחדשנו בה בתורה שבעל פה שזה הש"ס, תלמוד בבלי וירושלמי. ואחרי זה בגלות יוון קיבלנו את 'פנימיות התורה' שזה ה'זוהר הקדוש'. ועכשיו אנחנו מחכים הלאה.

לכן מובן למה בשלושה מקומות מופיע בהלכה שיש לרקוד. ב'אבן העזר' כתוב שיש לרקוד ב'שמחת חתן וכלה', ו'במגן אברהם' סימן תרס"ט כתוב שיש לרקוד על 'התורה', וגם ב'אור החיים' סימן תכ"ו כתוב שרוקדים ב'ברכת הלבנה'. כי כולנו היינו עובדי עבודה זרה ואחר כך יצאנו ממ"ט שערי טומאה והקדוש ברוך הוא גאל אותנו. ועשינו תשובה ומעשים טובים, מצוות ה'חודש', ואז אדם מתחדש והטומאה הולכת. הירח מסמל על התחדשות. ובעזרת השם כך נזכה להתחדש ולהיטהר ולהתקדם.

אומר דוד המלך 'תתחדש כנשר נעורייכי'. שואל הרד"ק וכי מה לנשר ולהתחדשות?, אלא אומר הרד"ק בשם רבי סעדיה גאון, שיש סוג של נשר שכל 10 שנים הוא מגביה לרום, לרקיע למעלה ונשרף מהשמש וצולל אל הים ומשיר את הנוצות ומתחדש מחדש. אומר ה'ספורנו' 'החודש הזה לכם ראש חודשים'- מכאן והילך יהיו החודשים שלכם לעשות בהם כרצונכם'. כשהיינו בשיעבוד מצרים לא יכלנו לעשות מה שאנחנו רוצים. עכשיו, החודשים שלכם.

הקול של משה באותו יום שעם ישראל יצא ממצרים נשמע בכל מצרים. כולם שמעו את הקול של משה 'מיד לאסוף את הכל עכשיו', ובשעה אחת כולם הגיעו ל'רעמסס' עם כל רכושם, ומשה אומר להם 'שימו לב, אנחנו יוצאים מפה עכשיו בשירה ובזמרה'. חלק אומרים לו 'אבל לא מרגישים טוב', זה צולע וזה קיבל מכות במצרים. אמר להם 'תכף הכל יסתדר'. התחילו ללכת והמלאכים התחילו לשיר והדרכים מפיצים ריחות של בְּשָׂמִים, וכולם התרפאו ואין חולה, אין כאב גרון ואין בעיות, וכולם מרגישים טוב, והיו רואים את האבות אברהם יצחק ויעקב ואת כל השבטים, וכולם רוקדים ושמחים שהקדוש ברוך הוא הבטיח להם 'אני אביא אתכם ואתם תראו איך שהם יוצאים ממצרים. כל האותות והמופתים האלה שהם רואים, אפילו פרעה וכל פמליא שלו של מעלה וכל הסטרא אחרא לא יכלו שלא לצאת ולהודות שהשם אמת ותורתו אמת והנה הם בניו והקדוש ברוך הוא בחר בהם והם יוצאים.

בכל שנה ב'ליל הסדר', אותו אור מתגלה. רק מה, שאדם צריך לשים אל ליבו שכל דבר שקורה לאדם, זה מהשמיים. ואדם ידע שמה מגיע לך, תקבל. 'במקומך יושב'ו, ואף אחד לא יגע בך, אף אחד לא ייקח לך, וכל אחד יש לו את מה שהוא צריך לעשות, ו'אין אדם נוגע במוכן לחברו כמלא נימה', אף אחד יכול לנגוע לך. אם זה שלך, אז זה רק שלך. יסתובב העולם, ולא יעזור לאף אחד שום דבר, והכל הולך מן השמיים לטובה. הרבה פעמים אדם חושב 'אני אעשה ככה, ומפה יבוא לי ומפה ייטנו'. אך כל מה שצריך לאדם 'ביאו לו מעילת העילות וסיבת הסיבות.

לע"נ - סלים בן רחל, הרב שלום אהרון בן רחל, חכם שלום הכהן בן תפחה מלכה, הרב שמעון בן חביבה, הרבנית שולמית רחל בת מזל, יעל טוהר בת נוגה, שאול בן רחל ופורטונה בת רבקה, מורד בן פרידה, זקי יצחק בן פרידה, נחמה עליזה בת אסתר, רחל בת גרז, פרידה פירדוס בת נחמה עליזה, יוסף בן שמחה **זיווג הגון** - אודליה בת אסתר, מיכל מרים בת לימור, משה חיים בן סטלה אסתר, יעקב ישראל בן שושנה, יניב בן שושנה, ורד בת בתיה **בראות ונחת ל** - דוד בן זוהרה, נחמן בן רינה, רבקה בת בסנדה, זקי בן סטלה אסתר, שושנה בת רבקה, סטלה אסתר בת נחמה עליזה, סלים בן רחל, ישראל הרצל בן ביה, אברהם בן לינדה, רינת שרה בת שושנה, רחלי בת רינת שרה, שמואל בן רינת שרה, אבישי בן שולמית **זשי"ק** - משה בן בלה, ששון בן רינת ברכה, מירי בת סוזן, שי שלמה בן חנה, רפאל נתנאל בן טלי, שרה בת חנה, רינת שרה בת שושנה, מרדכי בן סטלה אסתר, אסתר בת בתיה, מאיר הראל בן יונה

מזלזל להפסיק. האנשים הנקראים אלה הם אלו לסייע ולתמוך בהפצתו יסנה לזכרון - 052-6126053